

KWINTESSENS (2.04) – Paren van tegenstelling

“Er zijn geen paren van tegenstelling; geen dualiteit of non-dualiteit; bevrijding en gebondenheid; verleden, nu en hierna.”
(Verzen 2.30 ; 2.43 ; 2.44 en 2.45)

Uit ervaring is in hoofdstuk 6 'Het volmaakte onvolmaakt ik' van de Syllabus het volgende genoteerd :

Wat goed was droeg kwaad in zich.

Wat kwaad was droeg goed in zich.

Niet alleen vindt men dit terug in het klassieke yin en yang symbool van het Taoïsme, maar ook is herhaaldelijk gesteld dat goed en kwaad geen objectieve inhoud hebben en dus in absolute zin niet kunnen bestaan. Zie hiervoor de verschillende publicaties en met name in de serie Spinoza en Advaita (1) parallellen ; (4) dualiteiten ; en (12) verantwoordelijkheid.

Een verrassende getuigenis geeft Suzanne in De Clown (5) – Buitenspel. Zowel kan de ervaring van een fysieke pijn tenietgedaan worden als ook die van een psychische pijn. Het berust op de idee een object – hier de pijn – met een zuivere niet oordelende aandacht waar te nemen en het object houdt op te bestaan.

Als dit geldig is voor pijn, dan moet dit evenzo geldig zijn voor de tegenhanger het genot. Pijn en genot zijn subjectieve en geconditioneerde begrippen (in de wereld van het sadomasochisme is dit goed bekend) . De getuigenis van Suzanne is geen enkel op zich staand geval, zie hiervoor Reflectie De Clown (5) Buitenspel.

Uit een en ander zal duidelijk geworden zijn dat als het standpunt, het inzicht gewijzigd wordt, ook de ervaring en bijbehorend gevoel ten overstaan van het object verandert en dus de houding daar tegenover. Wie kan op grond van zijn/haar subjectieve percepties, conditioneringen bepalen of de eigen gevoelens ook voor de ander moeten gelden? En zelfs de eigen gevoelens zijn niet bestendig, onderhevig aan verandering van inzicht.

In Synthese (5.06) (G)EENHEID – Aanvaarden, is dieper op het aanvaarden van tegenstellingen ingegaan.

Naast de in de huidige publicatie in oenschouw genomen paren van tegenstelling 'goed en kwaad' en 'pijn en genot' zijn er nog talloze andere paren, waaronder 'gij en ik' ; deze laatste is in Kwintessens (1.04) 'gij en ik, dit en dat' uitgebreid ter sprake

gekomen.

Voor de andere paren kan volstaan worden met de conclusie: als één paar niet bestaat, bestaat er geen; en de volgende verzen/uitspraken :

“Wat dan ook verwoord of gedacht is, dat alles is bepaald door conditionering”
(verzen 2.50 en 2.52)

“.....dat alle dingen alleen maar concepten zijn.....de werkelijkheid is niet in woorden uit te drukken...”
(Diamant Sutra 31 en 21)

Deze niet te verwoorden werkelijkheid – een zijnstoestand – geeft Suzanne weer in Synthese (5.20) Liefde (2) .